

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bortfald af den Københavns, Haderslev og Aabenraa Kommuner tilkommende Ret til herreløs Arv.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5222).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 93 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Voldgiftskonvention mellem Danmark og Sverige.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 4983).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de under Punkterne 4 og 5 paa Dagsordenen opførte Sager kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltke): Som jeg allerede ved forskellige Lejligheder har haft den Ære at meddele dette høje Ting, har den danske Regering i længere Tid gjort sig til Talsmand for de Tanker, hvis Virkeliggørelse i den seneste Tid har taget særligt Opsving, og som gaar ud paa at supplere Folkeforbundets System ved vidtgaaende Voldgiftsaftaler mellem de enkelte Lande. Det er en Bævægelse, som ganske naturligt

maatte blive Følgen af, at det trods Fredsbestræbelsernes Vækst indtil videre ikke viste sig muligt paa et almindeligt mellemfolkeligt Grundlag at naa saa vidt, som en Række enkelte Stater for deres Vedkommende var tilbøjelige til. Som et første Resultat af disse Bestræbelser er det, jeg i Dag kan forelægge de under 14., 15. og 30. Januar dette Aar henholdsvis med Sverige, Norge og Finland afsluttede Voldgiftsoverenskomster. Det er ganske naturligt, at det Arbejde, som de nordiske Lande baade under Verdenskrigen og derefter indenfor Folkeforbundets Rammer har udført til Fremme af den mellemfolkelige Retsudvikling, har givet sig dette Udslag, som jeg mener bør hilses med Tilfredshed og Glæde. Jeg vil minde om det Samarbejde, som fandt Sted mellem Kommissioner, der var nedsat af de tre nordiske Lande under Verdenskrigen, og hvis Arbejde kom til at spille en ikke helt ubetydelig Rolle ved Udfornningen af Folkenes Forbund og særlig den i Forbindelse dermed oprettede faste Domstol i Haag; endvidere om det Forslag, som fra de nordiske Landes Side fremsattes i de første Forsamlinger i Folkenes Forbund gaende ud paa at tilvejebringe Undersøgelses- og Forligsnævn til Behandling af Tvistigheder mellem Stater, hvilket førte til en Beslutning af Forsamlingen i 1922, i Henhold til hvilken der senere mellem de fire nordiske Lande under 27. Juni 1924 oprettedes staaende Forligsnævn til Behandling af alle Tvistigheder, som ikke kunde løses ad retslig Vej. De nordiske Lande har endvidere alle tiltraadt den saakaldte valgfri Bestemmelse til Artikel 36 i den faste Domstols Statut og derved forpligtet sig til at lade en Række Tvistigheder af retlig Art blive afgjort med bindende Virkning af denne Domstol.

Efter at der ved en Beslutning af Forbundsforsamlingen i 1925 særlig var blevet henvist til Ønskeligheden af Voldgiftsbestræbelsernes Udvikling gennem Overenskomster mellem de enkelte Lande, og efter at der i Locarno var blevet indgaaet Voldgiftstraktater mellem de Lande i Mellemeuropa, som tidligere havde staaet skarpt overfor hinanden, maatte det være en nærliggende Konsekvens af de nordiske Landes hidtidige Bestræbelser at søge at give deres Bidrag til denne Udvikling ved Afslutning af Voldgiftsoverenskomster som de foreliggende. Disse omfatter alle Tvistigheder uden nogen Undtagelse, dog naturligvis bortset fra saadanne Tvistigheder, angaaende hvilke der allerede paa anden Maade er truffet Aftale om deres fredelige Løsning. I Over-